

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 3 grudnia 2024r.

sprawy **G.Ł.**

skazanego za przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 107§1 k.k.s. w zw. z art. 9§3 k.k.s.

z powodu kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 1 marca 2024r., sygn. akt IV Ka 700/23, zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 31 sierpnia 2022r., sygn. akt II K 178/21

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W pierwszym zarzucie kasacji wskazano na rażącą obrazę przepisów postępowania, tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k., mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie w postępowaniu apelacyjnym wniosku o dopuszczeniu dowodu z pisemnej opinii biegłego sądowego B.B., przy

jednoczesnym umożliwieniu biegłemu przeprowadzenia oględzin przedmiotowych urządzeń na okoliczność ustalenia charakteru gier na zatrzymanych urządzeniach.

Jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej, Sąd Odwoławczy oddalił powyższy dowód, ponieważ w sprawie zostały wydane dwie opinie niezależnych biegłych sądowych, a podstawę ustaleń w sprawie stanowiła opinia A.W., którą Sąd uznał za jasną, pełną i spójną wewnątrznie. Opinia ta była ponadto zgodna z pierwszą wydaną w postępowaniu opinią biegłego R.R. (k. 1740-1740v).

Wobec powyższego należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 201 k.p.k. Sąd może wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych, jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie. Uprawnienie, nie zaś obowiązek Sądu, musi posiadać zatem określone podstawy faktyczne, a mianowicie, Sąd musi stwierdzić, że wydana w sprawie opinia jest niekompletna, niejasna lub wewnątrznie (lub z inną sporządzoną w sprawie opinią) sprzeczna. W niniejszym postępowaniu został dopuszczony dowód z opinii uzupełniającej biegłego A.W., a wydana przez niego opinia ostatecznie została uznana za pełną, jasną i pozbawioną sprzeczności, a zatem niewymagającą uzupełnienia czy konieczności powołania w sprawie nowych biegłych, celem wydania nowych opinii.

Skarżący nie wykazał w uzasadnieniu kasacji, by decyzja Sądu była niewłaściwa. Fakt, że opinie wydane w sprawie pozostawały w sprzeczności z opinią prywatną, wydaną przez B.B., nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dopuszczenia wnioskowanego dowodu, skoro podlegały one stosownej weryfikacji i ocenie Sądu i nie dostrzeżono w nich żadnych podstaw do ich dyskredytowania, a wydając ustną opinię uzupełniającą w postępowaniu odwoławczym biegły A.W. odniósł się do wszelkich wątpliwości obrony, uzasadniając należycie, dlaczego ich nie podzielił.

Z tych samych przyczyn nie można uznać zasadności drugiego zarzutu kasacji, w którym wskazano na naruszenie art. 6 k.p.k. w zw. z art. 170§1 pkt 2 i 5 k.p.k., które miało polegać na oddaleniu wniosku dowodowego w postępowaniu apelacyjnym o dopuszczeniu dowodu z pisemnej opinii uzupełniającej biegłego

sądowego A.W. na okoliczność funkcjonowania urządzeń do gier w okresach objętych zarzutem. W tym zakresie podnieść należy przede wszystkim, że przeprowadzenie takiego dowodu było praktycznie niemożliwe wobec braku kodów źródłowych, które na wcześniejszym etapie postępowania nie zostały biegłemu udostępnione przez oskarżonych (obrońcę). Po drugie zaś, okoliczność w jakich okresach automaty do gier były czynne – czy było to w okresie objętym zarzutem – należy do sfery ustaleń faktycznych i stanowi domenę Sądu, nie zaś biegłego. Motywy podjętej przez Sąd decyzji należy uznać za logiczne, a samą decyzję - za właściwą.

Trzeci z zarzutów kasacji, dotyczący niewspółmierności wymierzonej skazanemu kary, jest w świetle dyspozycji art. 523§1 k.p.k., w postępowaniu kasacyjnym, niedopuszczalny.

Natomiast czwarty zrzut nie odnosi się do skazanego, tylko do współoskarżonego S.W., wobec którego, zarządzeniem z dnia 13 września 2024r., odmówiono przyjęcia kasacji z uwagi na nieuzupełnienie w terminie braku formalnego w postaci uiszczenia opłaty (k. 1859).

Mając powyższe na względzie, należało uznać, że autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

To zaś skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[WB]

[ał]

